

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**107-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького колективу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
02, 04, 09 лютого 2026 року**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ (ФУНДАМЕНТАЛЬНОЇ),
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ:
АНАЛІЗ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ НОВИХ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ
(ТЕОРЕТИЧНИХ) І КЛІНІЧНИХ (ПРИКЛАДНИХ) РЕЗУЛЬТАТІВ
ВИКОНАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ РОБІТ
У БУКОВИНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ»**

Конференція внесена до Реєстру заходів
безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я,
що проводитимуться у 2026 році № 1021265

Чернівці – 2026

УДК 61(063)
М 34

Матеріали підсумкової 107-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького колективу Буковинського державного медичного університету «Актуальні питання теоретичної (фундаментальної), експериментальної та клінічної медицини: аналіз та узагальнення нових фундаментальних (теоретичних) і клінічних (прикладних) результатів виконання науково-дослідних робіт у Буковинському державному медичному університеті» (м. Чернівці, 02, 04, 09 лютого 2026 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2026. – 425 с. іл.

У збірнику представлені матеріали 107-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького колективу Буковинського державного медичного університету (м. Чернівці, 02, 04, 09 лютого 2026 р.) зі стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Годованець О.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:
професор Батіг В.М.
професор Білоокий В.В.
професор Булик Р.Є.
професор Дейнека С.Є.
професор Заморський І.І.
професорка Колоскова О.К.
професорка Кравченко О.В.
професорка Пашковська Н.В.
професорка Ткачук С.С.
професорка Тодоріко Л.Д.
професорка Хухліна О.С.
професор Черноус В.О.

ISBN 978-617-519-221-4

© Буковинський державний медичний
університет, 2026

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проведено на 17 серіях гістологічних зрізів зародків і передплідів людини 5,0-79,0 мм тім'яно-куприкової довжини (ТКД), віком 4-12 тижнів, і 18 препаратах плодів людини 81,0-375,0 мм ТКД віком від 4 до 10 місяців, методу мікроскопії серій послідовних гістологічних і топографо-анатомічних зрізів, макроскопії і препарування, комп'ютерних томограм плодів.

Результати дослідження. Встановлено, що скостеніння фаланг пальців кисті розпочинається на 7-12 тижнях внутрішньоутробного розвитку (ВУР), коли з'являються кісткові ядра в діафізах, починаючи з кінцевих фаланг. При з'ясуванні часу появи центрів скостеніння у проксимальних фалангах пальців кисті виявлено, що на 9-му тижні ВУР першими виявляються тіла фаланг II і III пальців, у яких з'являються центри скостеніння. Впродовж перших трьох років життя з'являються центри скостеніння у проксимальних епіфізах проксимальних фаланг пальців кисті. При цьому, першим виникає центр скостеніння в епіфізі проксимальної фаланги III пальця, а далі – центри скостеніння в епіфізах проксимальних фаланг IV, V і I пальців. При дослідженні скостеніння середніх фаланг II-V пальців слід зауважити, що первинні центри скостеніння у середніх фалангах з'являються останніми – на 11-12-му тижнях ВУР. Появу центрів скостеніння у проксимальних епіфізах середніх фаланг пальців кисті ми спостерігали у дітей на 2-3 році життя. При чому, першим з'являється центр скостеніння у проксимальному епіфізі III пальця, а пізніше – центри скостеніння в епіфізах IV, II та V пальців. При вивченні особливостей скостеніння кінцевих фаланг пальців нами встановлено, що впродовж 7-8 тижнів ВУР з'являються центри скостеніння у діафізах кінцевих фаланг пальців кисті. Так, першим з'являється центр скостеніння у кінцевій фаланзі великого пальця кисті. Центр скостеніння у кінцевій фаланзі великого пальця кисті є першим центром скостеніння кисті. У дітей на 2-3 році життя спостерігається поява центрів скостеніння у проксимальних епіфізах кінцевих фаланг пальців кисті. Після центру скостеніння в епіфізі кінцевої фаланги великого пальця спостерігається послідовна поява центрів скостеніння в епіфізах IV і V пальців кисті.

Висновки. Морфогенез фаланг пальців кисті відображає загальні закономірності скелетогенезу людини, водночас зберігаючи специфічні часові особливості для кожної фаланги I-V пальців кисті. Темпи розвитку фаланг пальців кисті мають індивідуальні відхилення, крайні межі яких можна позначити як крайні форми анатомічної мінливості, що характеризують кожну вікову групу.

Ванчуляк О.Я.

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ТЕМ З СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ КОНСТРУКТИВНИМИ ВІДМІННОСТЯМИ СУЧАСНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

*Кафедра судової медицини та медичного правознавства
Буковинський державний медичний університет*

Вступ. Розвиток науки та техніки привів до масового впровадження сучасних технологій керування транспортними засобами, та появи новітніх матеріалів та засобів пасивного та активного захисту водія, пасажирів та пішоходів. Враховуючи істотний акцент травм при дорожньо-транспортних чи інших транспортних пригодах, який змістився від переважання ран та прямих переломів кісток в бік конструкційних переломів та ушкоджень, які виникають в результаті струсу, фізичних та хімічних впливів на незахищені ділянки тіла тощо, з'явилися нові характеристики ушкоджень у водіїв, пасажирів та пішоходів, що має відповідні наслідки як в роботі практикуючих лікарів, так і в роботі судово-медичних експертів.

Мета дослідження. Навчити здобувачів вищої освіти та лікарів-слухачів розрізняти можливі механізми виникнення транспортних травм виходячи з їх комбінацій, морфологічних та характерологічних особливостей у випадках, коли невідомі обставини травми.

Матеріал і методи дослідження. Проаналізовано дані закордонних та вітчизняних публікацій, відомості із краш-тестів сучасних транспортних засобів, Висновки судово-медичного дослідження.

Результати дослідження. Виходячи з актуальних тенденцій в політиці вимог до транспортних засобів щодо безпеки не тільки водія та пасажирів, а й пішоходів в транспортні засоби масово почали вноситись конструктивні зміни та впроваджуватись сучасні типи матеріалів, що в свою чергу призвело до зміни характерологічних особливостей тілесних ушкоджень, що виникають при транспортних травмах. Чималу роль у дану тенденцію внесли екологічні вимоги (бензино-газові, бензиново-електричні та електричні транспортні засоби), в результаті чого з'явилися принципово нові елементи конструкції транспортних засобів.

Враховуючи значну варіативність механізму виникнення тілесних ушкоджень з'явилися комбінації тілесних ушкоджень пов'язаних із впливами нових факторів, що впливають на механізм виникнення травми (збільшення швидкості руху, використання нових технологій у конструюванні, які пом'якшують удар під час первинного контакту з пішоходом, застосування більшої кількості подушок безпеки та нових матеріалів салону, які поглинають енергію під час удару).

Вище перелічені факти зобов'язують внести корективи в навчально-методичні матеріали для здобувачів вищої освіти та тематику циклів безперервного професійного розвитку для лікарів-слухачів.

Висновки. При розробці навчальних програм та навчально-методичних матеріалів слід внести корективи не тільки в тему «Судово-медична експертиза травматизму і транспортної травми», а й «Загальні питання судово-медичної травматології, ушкодження тупими предметами» та «Судово-медична експертиза ушкоджень та смерті від дії фізичних факторів», що дозволить ефективніше оцінювати механізм виникнення тілесних ушкоджень у випадках транспортного травматизму, пришвидшить оцінку тяжкості травми і як наслідок може покращити прогноз при подальшому лікуванні потерпілих.

Кривецький В.В.

РОЗВИТОК ТА СТАНОВЛЕННЯ ТОПОГРАФІЇ СТРУКТУР ШИЙНОГО ВІДДІЛУ ХРЕБТОВОГО СТОВПА У РАНЬОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ ЛЮДИНИ

*Кафедра анатомії людини імені М.Г. Туркевича
Буковинський державний медичний університет*

Вступ За допомогою комплексу класичних та сучасних морфологічних методів дослідження висвітлені в хронологічній послідовності особливості будови і розвитку шийної ділянки хребтового стовпа, а саме шийних хребців, міжхребцевих дисків, з'єднань між шийними хребцями, синтопічні співвідношення шийних хребців з артеріальними та венозними структурами, а також спинномозковими нервами та його гілками.

Мета дослідження. Дослідження присвячено встановленню хронологічної послідовності розвитку та становлення топографії структур шийного відділу ділянки хребтового стовпа в ранньому періоді онтогенезу людини.

Матеріали і методи дослідження. Дослідження проведено на 30 об'єктах зародків та передплодів. Дослідження проводилось на серіях гістологічних зрізів зародків та передплодів з фондів музею кафедри анатомії людини ім. М.Г. Туркевича. Застосували комплекс морфологічних методів дослідження: макроскопічний, мікроскопія послідовних гістологічних зрізів (мікроскоп Carl Zeiss Primo Star); макро- і мікроскопія топографо-анатомічних зрізів; морфометрія за допомогою програми Відео Тест – Розмір 5.0.

Результати дослідження. Розвиток шийного відділу хребта та спинного мозку відбувається поруч, тісно переплетені. Розвиток спинного мозку відбувається на чотирьох основних ембріологічних стадіях, включаючи гастрюляцію (2–3-й тижні), первинну нейруляцію (3–4-й тижні) та вторинну нейруляцію (5–6-й тиждень). Склеротоми мігрують навколо нервової трубки та ното хорди, утворюючи тіла хребців, дуги, поперечні та остисті